

Kolossenserbrevet: et vejledt bibelstudium

Hvorfor er Kristus nok for fællesskabets tro og vækst?

Kolossenserbrevet samler sig om, at Jesus Kristus har forrang i skabelsen, i forsoningen og i kirken. Brevets advarsler går imod lære og praksis, der lover åndelig fylde uden om ham. Deltagelsen i Kristi død og opstandelse ordner hverdagslivet på ny: tale, tilgivelse, gudstjeneste, relationerne i husstanden og bøn. Studiet følger den bevægelse uden at lade, som om vi har en fuldstændig beskrivelse af den lære, brevet bekæmper.

Læs brevet i dets sammenhæng

Brevet nævner Paulus og Timotheus, omtaler fangenskab og forbinder modtagerne med Epafras. Rom er det traditionelle sted; Efesos og Cæsarea er også blevet foreslået, og forskere diskuterer, om Paulus selv har skrevet brevet. Teksten giver fingerpeg om det pres, menigheden stod over for, men navngiver ikke et fuldt udviklet religiøst system. Undgå at sætte en senere bevægelses navn på modstanderne, som om den identifikation var en fastslået kendsgerning.

Bibelhenvvisninger: Kolossenserbrevet 1,1–8 · Kolossenserbrevet 4,7–18

Kilder: primary, brown

Følg tankegangen

Taknemmelighed og forbøn fører videre til en vidtfavnende fremstilling af Kristus og forsoningen. Advarselsafsnittet fører de troende tilbage til deres fylde i Kristus; det etiske afsnit beder dem aflægge ødelæggende vaner og iføre sig medfølelse. Formaningerne til husstanden taler inden for antikkens ulige strukturer. Kravet om, at herrer skal handle retfærdigt, gør ikke slaveriet til en retfærdig institution. De afsluttende hilsener viser det bredere netværk, der støtter undervisningen.

Bibelhenvvisninger: Kolossenserbrevet 1,15–2,23 · Kolossenserbrevet 3,1–4,6

Kilder: primary

Kristus og hele skabelsen

Kolossenserbrevet 1,1–23

Forbønnen om vækst fører videre til fremstillingen af Kristi forhold til skabelsen og kirken. Ordet »førstefødt« udtrykker hans forrang og overhøjhed i et afsnit, der tilskriver ham skabelsen; den klassiske kristendom læser ham ikke som blot ét skabt væsen blandt andre. Forsoningen fører hen imod et helligt og standhaftigt liv.

Til eftertanke

Hvordan præger omfanget af Kristi værk fællesskabets tillid og ansvar?

En tjeneste, der fører mennesker til modenhed

Kolossenserbrevet 1,24–2,7

Lidelse, forkyndelse, undervisning og bøn tjener målet: modenhed i Kristus. Udsagnet om at fuldende Kristi trængsler handler om tjenerens del i lidelsen; det erklærer ikke Kristi forsonende død for utilstrækkelig. Fællesskabet opmuntres til at blive ved med at være rodfæstet i den Kristus, det har taget imod.

Til eftertanke

Hvad ville en undervisning, der sigter mod modenhed, søge ud over en slående oplevelse eller imponerende viden?

Søg ikke fylden andre steder

Kolossenserbrevet 2,8–23

Advarslen drøfter omskærelse, dåb, forskrifter, fester, asketiske øvelser og påstande, der har med engle at gøre. Disse detaljer giver ikke et fuldstændigt portræt af modstanderne. Argumentationen peger de troende hen til Kristus i stedet for til en åndelig status, der opnås gennem påtvungne regler og skikke. Kristne er uenige om, præcis hvordan dåben virker, men anerkender dens forbindelse her med Kristi død og opstandelse.

Til eftertanke

Hvilke former for praksis behandles som nødvendige for fylden, og hvordan svarer brevet på den påstand?

Ifør dig det fornyede livs kendetegn

Kolossenserbrevet 3,1–17

At rette sindet mod det, der er oventil, giver konkret forandring på jorden. Ødelæggende begær, vrede og bedrag viger for medfølelse, tilgivelse, kærlighed, taknemmelighed og gudstjeneste. Den nye identitet går på tværs af nedarvede statusgrænser. Tilgivelse hører sammen med sandhed og ansvarlig omsorg og er ikke et krav om, at nogen skal blive ved med at være udsat for skade.

Til eftertanke

Hvilken modsætning mellem gamle og nye vaner kunne forme en konkret handling til forsoning?

Husstande, bøn og medarbejdere

Kolossenserbrevet 3,18–4,18

Formaningerne til husstanden og befalingerne til herrerne står inden for en ulige antik samfundsorden. Anvisningerne bør ikke omtolkes som en godkendelse af slaveri eller tvang. Bøn og venlig tale rækker ud over husstanden, mens de navngivne sendebud og hilsenerne viser et netværk af gensidig omsorg, der bærer brevets budskab.

Til eftertanke

Hvordan gør de afsluttende navne og praktiske anvisninger en undervisning med Kristus i centrum synlig i almindelige relationer?

Kilder

- [primary] Colossians; primary biblical text. Reading references only; no Bible text is reproduced in this resource. <https://ebible.org/eng-web/COL.htm>
- [brown] Raymond E. Brown, An Introduction to the New Testament (Doubleday, 1997), chapter 27. Background and scholarly discussion; not an endorsement of every interpretation in this study.

Eget indhold og egne illustrationer: CC BY 4.0. Bibeltekst og materiale fra tredjepart er undtaget.

Pauline Letters · CC BY 4.0 · <https://paulineletters.com/da/explore/resources/study-colossians>